Sex, Sexuality, and Christians #1 of 4
Seksi, seksuaalisuus ja kristityt, osa 1/4

Hei kaikki,

Jokaiselle joka on tietoinen siitä, miten tutkin Raamattua, tietää asiayhteyden merkitsevän kaikkea. Varmasti saa paljon, kun lukee pinnallisesti jotakin Raamatun kohtaa, mutta suurempi ymmärryksen syvyys tulee silloin, kun asetamme sen historialliseen ja kulttuuriseen asiayhteyteensä.

Yksi esimerkki on 1. Sam. 24: 3-5, jossa Daavid yllättää kuningas Saulin luolassa ja leikkaa tämän viitan helman, mikä vain saa hänen sydämeensä synnin tuntoon ja saa hänet pyytämään anteeksi. Kohdan lukeminen ilman kulttuurista ymmärrystä on varmasti riittävä siihen, että näkee Daavidin lempeän sydämen, mutta asiaan liittyy enemmän.

Tuohon aikaan kuten vielä tänäänkin joissakin ortodoksijuutalaisissa hautajaisissa on tapana leikata kuolleen henkilön vaatteen helma hänen hautajaisissaan. Tupsut ja helma edustivat Jumalan Sanaa, ja helman pois leikkaamisen seremonia on rakkaiden tekemä symbolinen vapauttaminen, joka kertoo, että heidän rakkaansa ei ole enää maan päällä ja Jumalan Sanan sitoma, vaan hän on vapaa laista.

Kun Daavid leikkasi kuningas Saulin viitan helman, hän kertoi Saulille 'Olet kuollut mies', muistuttaen siitä tosiasiasta, että Jumala oli valinnut Daavidin korvaamaan Saul, joka eli laina-ajalla. Tuo antaa siihen lyhyeen Raamatun kohtaan kokonaan uuden syvyyden, eikö totta? Se ei ole epätäydellinen ilman tuota kulttuurista ja historiallista informaatiota, se vain syvenee.

Näin on myös koskien varhaiskristillistä ymmärrystä ja opetusta seksuaalisuudesta. Voimme lukea Aadamista ja Eevasta ja siitä, kuinka nuo kaksi tulevat yhdeksi lihaksi ja saamme tiettyä ymmärrystä, mutta asiaan liittyy enemmän. Voimme lukea Paavalin sanat avioliitosta ja jopa seksuaalisista suhteista ja saada pinnallista ymmärrystä, jolla on merkitystä, mutta kun me asetamme UT:n tuon ajan kulttuuriin ja siihen laajempaan juutalaiseen kulttuuriin, jossa Paavali kasvoi, saamme paljon suurempaa syvyyttä.

Kuinka kaikki alkoi

1.Moos. 2: 15-24.ssa on ensimmäisiä yksityiskohtia ihmisestä ja hänen suhteestaan Luojaansa sekä puolisoonsa, ja puolisoiden suhteen seksuaalisesta puolesta.

Jakeissa 18-20 meille kerrotaan Jumalan sanoneen Itsessään, ettei ollut hyvä Aadamin olla yksin. Mutta Herra Jumala ei sanonut mitään Aadamille siitä. Sen sijaan tämä oli jotakin sellaista, joka vaati sen, että Aadam tulee omaan johtopäätökseensä. Auttaakseen prosessin liikkeelle Herra Jumala sai kaikki eläimet kulkemaan Aadamin ohi, jotta hän saattoi nimetä ne.

Kuulin erään rabbin puhuvan siitä, kuinka eläinten nimeäminen tehtiin, sillä Aadam oppi tuntemaan niiden luonnon ja sen, mihin ne sopivat luomakunnassa. Aadam ei vain nähnyt eläimiä, hän oppi tuntemaan niiden luonnon, niiden paikan eläinmaailmassa jne.

Itse asiassa juutalaishistorioitsija Josefus kertoo meille, että Aadamille, Seetille ja Heenokille annettiin Herran Jumalan, heidän Luojansa toimesta täydellinen ymmärrys koko maapallosta, tähdistä ja maailmankaikkeudesta ja kuinka se kaikki toimi yhdessä. Aadam ei vain nähnyt jotakin eläintä ja keksinyt sille nimeä, nimi annettiin sen jälkeen, kun oli täysin ymmärretty sen paikka luonnollisessa järjestyksessä.

Josefus kirjoittaa myös, että tuolloin eläimet pystyivät vastaamaan, että Aadam ymmärsi niiden ajatukset ja tunteet. Uskon Josefuksen kuvailevan tiedon sanoja, että Hengen kautta Aadam tiesi eläinten ajatukset ja tunteet, sillä olen kokenut saman asian 'kiertokäynnilläni' taivaassa suhteessa lemmikkeihin ja eläimiin siellä.

Vasta nimettyään kaikki eläimet Aadam itse tajusi, että niillä kaikilla oli kumppani, oli uros ja naaras, mutta hänellä ei ollut ketään. Vasta sitten meille kerrotaan, että Herra Jumala sai Aadamin vajoamaan syvään uneen ja Hän otti osan Aadamin kehoa, kylkiluun, muovatakseen Eevan kehon, luoden hänet.

Kuka loi heidät? Kristus ja seurakunta

Raamatun tulkitsemisen yksi sääntö on, että ymmärrämme Vanhaa testamenttia Uuden testamentin silmin. Paavali kirjoitti Ef. 5: 25-32:ssa, että avioliitto miehen ja vaimon välillä on kuva liitosta Kristuksen ja seurakunnan välillä. Se tekee seksuaalisen aktin miehen ja vaimon välillä hengelliseksi, mystiseksi, luomiseen ja suurempaan maailmankaikkeuteen liittyväksi.

1.Moos. 1:26:ssa meille kerrotaan 'Jumala sanoi: Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme', ja tuo on sana 'Elohim' tai jumalat. Isä, Poika, Pyhä Henki. Mutta luvussa kaksi on Hän, joka astuu ulos Elohimista (Isä, Poika, Henki) tullakseen henkilökohtaisesti mukaan ihmisen luomiseen. Hänet identifioidaan Herraksi Jumalaksi tai Jehovah Elohimiksi.

Herra Jumala nähdään kautta koko 1. ja 2. Mooseksen kirjan Hänenä, joka teki ihmisen ja henkäisi tämän saviruumiiseen muuttaakseen sen ihmislihaksi. Hän ilmestyi Aabrahamille ja Sarahille. Toiset VT:n profeetat näkivät Hänet. Ja meidän pointtiimme tullakseni, Hänet identifioidaan Häneksi, joka puhui Moosekselle palavasta pensaasta.

2. Moos. 3: 14-15:ssa Mooseksella on palavan pensaan kokemus. Herra ilmestyi hänelle ja identifioi itsensä "Minä olen se, joka minä olen". Ja hän sanoi vielä: "Sano israelilaisille näin: 'Minä olen' lähetti minut teidän luoksenne"." Ja Jumala sanoi vielä Moosekselle: "Sano israelilaisille näin: Herra Jumala (Jehovah Elohim), teidän isienne Jumala, Aabrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala, lähetti minut teidän luoksenne…"

Näemme, että Herra Jumala on MINÄ OLEN. Kun Jeesus lausui uskonnollisille johtajille Joh. 8: 54-59:ssa, että Aabraham riemuitsi siitä, että oli näkevä Hänen päivänsä ja että Hän tunsi Aabrahamin, Hän lisäsi: "Ennen kuin Aabraham oli; MINÄ OLEN." He ymmärsivät välittömästi, että Jeesus väitti olevansa se, joka oli puhunut Moosekselle palavasta pensaasta ja oli ilmestynyt Aabrahamille ja oli ollut Hän, joka oli Eedenin puutarhassa – joten he poimivat kiviä tappaakseen Hänet jumalanpilkasta. Mutta Hän 'poistui näkyvistä' ja käveli heidän joukkonsa halki.

Yhdistä nuo asiat

Jeesus myös totesi nimekseen MINÄ OLEN Joh. 18: 5-6:ssa, kun Häntä tultiin pidättämään, todeten: "Olen sanonut teille, MINÄ OLEN, antakaa nyt näiden toisten mennä. Ja kun Hän oli sanonut 'MINÄ OLEN', he kaikki liikkuivat taaksepäin ja kaatuivat maahan."

Hän myös välitti olevansa MINÄ OLEN Matt. 14: 27-28:ssa, kun opetuslapset näkivät Hänen kävelevän veden päällä: "Olkaa turvallisella mielellä, MINÄ OLEN, lakatkaa olemasta peloissanne. Sitten Pietari vastasi sanoen: 'Herra, jos olet (MINÄ OLEN), käske minua tulemaan kävellen veden päällä luoksesi." (Se ei ollut kysymys siitä, oliko Hän aave vai ei, se oli kysymys Hänen väitteestään olla MINÄ OLEN)

Voimme jäljittää Herramme suhteen ihmiseen näistä lausunnoista. Hän oli MINÄ OLEN joka oli nyt tehty lihaksi, joka aiemmin ilmestyi Moosekselle palavassa pensaassa, Aabrahamille 1. Moos.

18:ssa ja 15:ssä, ja käveli Aadamin ja tämän vaimon kanssa puutarhassa. Jehovah Elohim kutsui Itseään MINÄ OLEN 2. Moos. 3: 14-15:ssa, Häneksi, joka teki Aadamin ja Eevan.

Kun Paavali puhuu Kristuksesta ja seurakunnasta, on suora viittaus siihen, että Herra Jumala, meidän Herramme teki ihmisen ja hänen vaimonsa ja käski heitä tulemaan yhdeksi lihaksi muinoin Eedenin puutarhassa. Se liittää miehen ja vaimon välisen seksiaktin suoraan luomiseen, Kristuksen ja seurakuntaan, tekee siitä mystisen. Olipa sitten kyse huvin vuoksi tai jälkeläisen saamisen tarkoituksessa, miehen ja vaimon seksuaalinen liitto on hengellinen ja liittyy suoraan suurempaan maailmankaikkeuteen, johon ihminen luotiin.

Jokainen kasvi, jokainen eläin luotiin jatkamaan sukuaan. Korkeammat eläimet tehtiin uroksiksi ja naaraiksi. Aadam ja Eeva olivat niin paljon yhtä, että Eeva ei saanut nimeään ennen kuin vasta SEN JÄLKEEN, kun he olivat tehneet syntiä. 1. Moos. 5:2 kertoo meille: “Hän kutsui heidän nimekseen Aadam sinä päivänä, jolloin heidät luotiin.”

He olivat yhtä. Kun Kristus, Herra Jumala huusi ääneen: “Aadam, missä olet?” Sekä Aadam että hänen vaimonsa tulivat, sillä heitä kutsuttiin Aadamiksi. Eeva luotiin siten kuten näemme solujen jakaantuvan mikroskoopilla katsottaessa – Herra otti kirjaimellisesti miehen kylkiluun ja alkoi moninkertaistaa eri ruumiinosien soluja, kunnes täysin muovattu nainen luotiin. He olivat yhtä, samasta materiaalista tehtyjä, kuitenkin yksilöllisiä kummallakin ollessa henki ja sielu.

Tämän mystisen, luomiseen liittyvän seksuaalisuuden elementin on seurakunta kadottanut. Näemme välähdyksiä siitä, kun Paavali kirjoittaa miehestä ja vaimosta ja “puhun Kristuksesta ja seurakunnasta”, ja mielemme vain sulkeutuvat kykenemättöminä ymmärtämään raamatullisen seksuaalisuuden mystisiä elementtejä.

Joten aloitamme tämän sarjan juurtuneina siihen tosiasiaan, joka on ollut kadoksissa meidän modernissa maailmassamme: miehen ja vaimon välinen seksiakti on fyysinen vahvistus syvemmästä armosta ja rakkaudesta heidän sydämessään, kuvana Kristuksesta ja seurakunnasta. Ensin yksityiskohtaisesti todettuna kun he seisoivat alastomina Luojansa edessä, Hänen, joka eräänä päivänä tulisi ihmiseksi kuollakseen maailman synnin tähden. Mutta tässä, ihmisen tarinan alussa, seksi ymmärretään sen asianmukaisessa yhteydessään. Mystinen, kuva liitosta Jumalan ja ihmisen välillä, ja puhuu ihmisen asemaan luomakunnassa Jumalan korkeimpana ja parhaana luomuksena.

Jatkamme tuosta ensi viikolla. Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

Sex, Sexuality, and Christians, The Roman world; 2 of 4
Seksi, seksuaalisuus ja kristityt, roomalainen maailma, osa 2/4

Hei kaikki,

Viime viikolla kerroin siitä, miten Raamattu opettaa miehen ja vaimon fyysisen yhtymisen olevan kuva Kristuksen ja seurakunnan ykseydestä. Tänään asetamme tuon lausuman ensimmäisen vuosisadan roomalaisen yhteiskunnan kulttuuriin.

Jos lapsille opetettaisiin, miten miehen ja vaimon välinen yhtyminen on enemmän kuin eläimen tasolla oleva teko, se on hengellinen ja mystinen kuva Kristuksesta ja seurakunnasta, heillä olisi asiayhteys ja vastaukset sisällään, kun he kohtaavat seksualisoidun yhteiskunnan hyökkäyksen. He etsisivät toisia, jotka ymmärtäisivät Kristuksen mysteerit ja sen, miltä Hengen täyttämä

avioliitto näyttää. Popkulttuuri Yhdysvalloissa näyttää tänä päivänä samalta kuin roomalaisessa maailmassa meidän kokiessamme eräänlaisen seksin uudelleen pakanallistumisen.

Seksi roomalaisessa maailmassa

Roomalaisessa yhteiskunnassa ei ollut sanoja heteroseksuaalisuudelle ja homoseksuaalisuudelle. Aikuisilla miehillä saattoi olla seksisuhteita kumman tahansa sukupuolen kanssa, mukaan luettuina teini-ikäiset. Naisen seksuaalisuus tuolla ajalla ei ole hyvin dokumentoitua, mutta roomalaiskotien seiniltä on löytynyt pornografista taidetta, joka kuvaa samanlaista naisten ja miesten käyttäytymistä, jopa ryhmissä. Fallossymbolit olivat osa jokapäiväistä elämää ilotaloista seinätaiteeseen ja veistoksiin, jopa ruokailuastioihin. Fallossymbolit olivat 'onnenamuletteja', joita myytiin kadulla. Ne jopa koristivat leipäuunien ulkopuolta ja katuja reunustavia seiniä ja niitä oli kodeissa. Niitä riippui oviaukoissa… roomalaisen maailman onnenamuletteja. Seksi ja seksikuvat pommittivat ihmisiä kaikkialla.

Prostituutio oli laillista ja yleistä kautta koko valtakunnan. Naimisissa oleminen ei tarkoittanut uskollisuutta toiselle, sillä oli yleistä, että oli rakastajattaria ja harjoitettiin seksiä jommankumman sukupuolen edustajan kanssa, kun uhrattiin jumalille tai jumalattarille.

Tuonne tämän päivän liberaali agenda veisi meidät. Pinnalta katsoen huudetaan 'vapaus' ja 'mikä tahansa käy' ja 'tällainen tunnen olevani' tai 'tähän identifioidun'. Mutta tässä on totuus: fyysinen voi palvella vain fyysistä, mielen alueen asia voi palvella ainoastaan mielen alueen asiaa ja hengellinen voi palvella vain hengellistä.

Ihmiset heittäytyvät kaikenlaiseen fyysiseen aktiviteettiin toivoen tavoittavansa tuon sisällään olevan hengellisen tyhjyyden. Mutta mikään fyysinen ponnistus ei voi tavoittaa hengen ihmistä. Kerran hyväksikäytetty lapsi, joka on nyt teini tai aikuinen, etsii yhtä seksikumppania toisensa jälkeen toivoen, että seuraava olisi 'juuri se', joka täyttäisi tuon sisällä olevan tyhjyyden.

Ihmiset hakevat koulutusta, kursseja psykologiasta, sosiologiasta, jatkotutkintoja, etsiessään sitä yhtä avaintotuutta, joka täyttää sisäisen tyhjyyden tai selittää sen, kuka ja miksi hän on. Ihmiset etsivät myös hengellisiä ratkaisuja monista lähteistä, jokainen, he toivovat, täyttää sisäisen tyhjiön.

Fyysinen täyttymys ei voi tavoittaa hengen ihmistä. Mielen täyttäminen tiedolla ei voi tavoittaa hengen ihmistä. Kristuksen ulkopuoliset hengelliset ponnistelut eivät voi täyttää tuota hengen tyhjyyttä – Jumala loi meidät ja vain Hän voi täyttää meidät, hengestä sieluun ja ruumiiseen.

Paavali esitti vapauden, turvallisuuden

Juutalaiset ja kristilliset arvot, joita opetettiin tuon ajan kreikkalaisten ja roomalaisten joukossa, olivat hyvin erilaisia. Juutalaisuus ja kristinusko opettivat, kuten aiemmin mainittiin, että miehen ja vaimon yhtyminen oli hengellistä, osa luomisjärjestystä ja mystistä kuvana ykseydestä Kristuksen kanssa. Uskollisuus omaa puolisoa kohtaan oli uusi käsite roomalaiselle maailmalle.

Roomalaiselle tai kreikkalaiselle naiselle Paavalin opetukset merkitsivät vapautta. Nykyään maailma näkee raamatulliset arvot rajoittavina. Paavalin ohjeet Ef. 5: 21-32:ssa olivat lähestulkoon vallankumouksellisia. Olkaa alamaiset toisillenne, yhdenvertaisesti, molemminpuolisesti. Naisen aviomiehen tuli kohdella naista kuten kohtelisi omaa kehoaan. Yksin tuo lausunto, sen seksuaalisen vapauden yhteydessä, joka miehillä oli suhteisiin kenen tahansa, minkä ikäisen kanssa tahansa, jonka valitsi, oli juuri vastakkaista roomalaiselle kulttuurille. Miehet ja naiset, jotka tulivat Kristuksen luo, löysivät suuren vapauden avioliittonsa, uskollisuutensa, yhdessä ihmisinä ja myös Kristuksessa kasvamisen puitteissa, uskollisina ja vapaina tuntemaan puolisonsa täysin ja syvästi joka tavalla. Evankeliumi oli heille vapauttavaa.

Se määritteli luomisen esimerkistä heidän tarkoituksensa, keitä he saattoivat olla suhteessa Luojaansa, yksilöllisesti ja avioliiton puitteissa, jonka Hän Itse oli keksinyt tuodessaan Eevan Aadamille.

Paavali ja Pietari käskivät aviomiehiä kohtelemaan vaimojaan kuten he kohtelevat itseään. Pietari käski 'osoittaa kunnioitusta' vaimolle 1. Piet. 3: 7:ssä, ja olla helläsydäminen häntä kohtaan. Roomalaiselle naiselle tämä oli raikas tuulahdus! Tämä oli voimaannuttavaa. Vapauttavaa. Ei enää vain seksuaalisen mielihyvän kohteita, joilla oli vain vähän sanottavaa asiassa; Kristus antoi heille kunnioitusta, arvostusta, tasa-arvoisena kumppanina avioliitossa. Paavali käski aviomiestä rakastamaan vaimoaan kuin Kristus seurakuntaa, asettamaan henkensä (Hänen henkensä) alttiiksi puolestamme, niin tulee myös aviomiehen kohdella vaimoaan tuolla tavoin.

Luin noilta ajoilta olevan muinaisen roomalaisen kommentin, joka sanoi, että kristityt naiset oli helppo identifioida, koska he eivät kävelleet kaksi askelta aviomiestensä jäljessä, kuten ei-kristityt naiset tekivät; he kävelivät miestensä rinnalla.

Evankeliumi hyväksyttiin laajasti perheestä perheeseen suurelta osin kristillisen opetuksen takia, jonka mukaan miehet ja naiset olivat tasa-arvoisia ja kuinka seksi on kuva Kristuksesta ja seurakunnasta eikä sitä ole alennettu yksinkertaisesti täyttämään itsekkäitä himoja. Heidän seksiä koskevan ymmärryksensä uudelleen järjestäminen avioliiton rajojen puitteissa ja perheen 'ilmapiiri' tavalla, joka teki kristityistä todellakin hyvin ainutlaatuisia.

Raamatullisessa ja historiallisessa asiayhteydessä emme voi erottaa evankeliumia seksistä. Jumala ottaa uskosta osattomat, jotka elävät kaikkein alhaisimpien eläimellisten vaistojensa mukaisesti ja korottaa heidät ykseyteen Kristuksessa, ja tuo osoitetaan avioliitossa, jossa he elävät todeksi tuon ruumiin, sielun ja hengen ykseyden. Olipa kyseessä naimaton tai naimisissa oleva, teini tai aikuinen, hän voi nähdä mitä Jumala opettaa. Moderni kulttuuri on vääristänyt aidon raamatullisen ymmärryksen avioliitosta ja seksistä ja saanut sen näyttämään orjuudelta, erityisesti vaimolle, pyrkiessään pakanallistamaan seksin uudelleen.

Pohdi vielä lisää ...

Näemme 1. Mooseksen kirjan alkusivuilla ihmisen Aadam kahdessa olennossa, yhdistyneenä ja yhtenä Herrassa Jumalassa, heidän Luojassaan. Muista, heitä kutsuttiin Aadamiksi sinä päivänä, jona heidät luotiin, eikä naiselle annettu nimeä Eeva ennen kuin synnin tulemisen jälkeen. (1. Moos. 3: 20; 5:2)

Näemme, että heidät pantiin vastaamaan 'puutarhasta', joka tarkoittaa työn olleen myös osa jumalallista järjestystä. Asianmukaisessa yhteydessään työ on osa Jumalan suunnitelmaa, joka sekä tarjoaa elannon elämässämme ja myös saa meidät olemaan riippuvaisia Hänestä. Juutalainen rukous ennen ateriaa alkaa sillä, että tunnustetaan maailmankaikkeuden Jumalan, Luojamme olevan se, joka antaa ruoan, juoman leivän jne… jota olemme nauttimassa.

Työskentelemme itsemme ja perheemme hyväksi, pitääksemme heistä huolen kuten Kristus pitää meistä huolen antaen meille kodin 'puutarhassaan', taivaassa. Elämän puun mainitaan olevan Eedenin puutarhassa ja myös taivaassa Ilm. 2:7:ssä, 22: 2:ssä, 14:ssä - Eeden oli täydellinen esimerkki ja osoittaa sen, että asiat tulevat kiertämään täyden ympyrän valmiiksi. Seksuaalinen suhde aviomiehen ja vaimon välillä alussa osoitti ykseyttä Kristuksessa turvallisessa ja varmassa kodissa, ja on kuva ikuisesta kodistamme ja ykseydestämme Kristuksen kanssa.

Sillä, ettei seurakunta ole sisällyttänyt asianmukaista seksuaalista ymmärrystä osaksi evankeliumin sanomaa, se on luovuttanut vastuunsa maailmalle, ja he (so. maailma) ovat äänekkäin ja suurin ääni.

Jatkamme roomalaisen maailman vertaamista Jumalan kulttuuriin ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

Sex, Sexuality, and Christians, The Roman world; 3 of 4
Seksi, seksuaalisuus ja kristityt, roomalainen maailma, osa 3/4

Hei kaikki,

Sen lausuman lukeminen, että evankeliumi ja seksi olivat niin suoraan yhteydessä ensimmäisen vuosisadan evankeliumin viestiin, on oletettavasti järkytys monelle. Useimmat eivät tajunneet, kuinka seksualisoitunut roomalainen yhteiskunta oli, ja kuinka viesti Kristuksesta oli niin merkityksellinen ja erilainen heille. Nykyään kuulemme evankelioivan viestin eikä siinä ole mitään asianmukaisessa luomisen yhteydessä olevaa seksistä kertomista, kyse on 'minä' – evankeliumista, niin steriilistä ja ylevän kuuloisesta. Mutta tuolloin evankeliumi oli käytännöllinen, vallankumouksellinen joka tavalla, se jopa astui makuuhuoneeseen ja avioliittoon. Jeesus saattoi muuttaa kaiken.

Palaa luomiskertomukseen ja ymmärrä se asiayhteydessä, ja sitten tajua, että Paavali viittasi tähän yhteyteen Ef. 5:21- loppuosa, kun hän sanoi, että mies ja vaimo Kristuksessa ovat kuin Kristus ja seurakunta. Hän mainitsi seksuaaliset käytännöt melkein jokaisessa kirjeistään, niin integroituneita seksi ja evankeliumin viesti olivat. Ihmeellistä.

Yhteiskuntaan verrattaessa

Kun Jumalan näkemys seksistä esitettiin sellaisille ihmisille kuten korinttilaiset, roomalaiset, galatalaiset ja efesolaiset, se oli vallankumouksellisesta, valtava nollaus pois siitä tavasta, johon nämä (nyt entiset) pakanat oli kasvatettu ja heitä ympäröivään maailmaan nähden vastakkaista kulttuuria edustavaa. Tämä on yksi syy siihen, miksi Paavali mainitsee monta kertaa 'paetkaa haureutta'. Mutta hän ei koskaan sanonut vain 'lopettakaa tuo', vaan sen sijaan viittasi siihen, keitä he nyt ovat Kristuksessa. Tuo näyttää meille ratkaisun omaa aikaamme varten.

Tämä syntien lista 1. Kor. 6:9:ssa peilaa päivän kulttuuria: "Tiedätte, ettei kukaan epävanhurskas persoona pääse Jumalan valtakuntaa. Nuo epävanhurskaat, joita ovat haureuden tekijät (avioliiton ulkopuolinen seksi), epäjumalan palvojat (seksi temppeliprostituoitujen kanssa), avionrikkojat (puolisolleen uskottomat), naismaiset (homoseksuaaliset/bi), itsensä väärinkäyttäjät (seksuaalinen vääristymä) … jae 11: "Ja sellaisia olitte jotkut teistä, mutta nyt teidät on pesty, nyt teidät on pantu sivuun Jumalaa varten, nyt Jumalan Henki on teidät vanhurskauttanut Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä." (suomennos tässä)

Korostus: Ja sellaisia <u>olitte</u> jotkut teistä. Tuo kohta luetteloi menneitä syntejä ja kulttuurin, jossa he elivät, mutta keskittyy siihen, keitä he nyt ovat Kristuksessa. Tuo on ratkaisu – mitä Jumala tekee sinussa nyt. Tuo kulttuuri oli yhä heidän ympärillään Korintissa. Mutta heidän tuli keskittyä siihen, keitä he nyt ovat Kristuksessa.

Ole tietoinen menneisyydestäsi, opi menneisyydestäsi – sen tähden Jumala ei pyyhi pois muistojamme, kun tulemme Hänen luokseen – että voimme oppia ja arvostaa ja kyetä kertomaan siitä, mitä Hän teki puolestamme. Paavali esittää tässä seksin kohottamisen sen tarkoitettuun jumalalliseen tarkoitukseen, järjestykseen ja asemaan ihmisen elämässä, kun jätämme menneet seksuaaliset synnit kokeaksemme sen asianmukaisessa tarkoituksessa. Nyt teidät on pesty – olette uudestisyntyneitä. Nyt teidät on pyhitetty – asetettu erilleen Jumalan käyttöön. Nyt

teidät on Henki vanhurskauttanut Kristuksen kautta – vanhurskautettu ei tarkoita vain synnistä syyttömäksi todettua, vaan osoitettu olevan Jumalan, ja Hän on meidän puolustajamme. Tuo on meidän huomiomme keskipiste.

Jokainen kristitty on kutsuttu jonkinasteiseen pidättymiseen

Pidättymisen opettaminen teineille on vain osa totuudesta. Jokainen on kutsuttu jonkinasteiseen pidättymiseen. Teinille pidättymisestä on opetettava laajemmassa elämän kurinalaisuuden ja itsehillinnän yhteydessä. Paavali mainitsee miehen ja vaimon pidättyvän paaston ja rukouksen kauden ajaksi, mutta palaavan yhteen jälleen ennen kuin paholainen voi kiusata heitä heidän itsehillinnän puutteellaan. (1. Kor. 7: 5)

Pidättyminen ei ole tarkoitettu mielihyvän vähentämiseksi, vaan sen sijaan rakkauden lähteen suojaamiseksi oikeaa ihmistä varten, oikealla tavalla.

Itsehillintä ei rajoita, se suojelee. Kun pariskunta antaa valansa hylätä kaikki muut ja tuntea vain toisensa, he vannovat suojelevansa avioliittonsa loukkaamattomuutta pidättymällä seksisuhteista kenenkään muun kanssa avioliiton ulkopuolella.

Koska Jumalan seksuaalisuutta koskevan suunnitelman paljastaminen oli niin vallankumouksellista ja vastakulttuuria edustavaa roomalaiselle maailmalle, 300 vuoden sisällä helluntain jälkeen se oli kumonnut Rooman valtakunnan pakanakulttuurin.

Pohdi sitä, että seksuaalisuuden ymmärtäminen asianmukaisesti on niin keskeistä evankeliumille, että kristitty joka kääntyy pois näistä totuuksista lakkaa tulemasta sellaiseksi kristityksi, jonka elämään liittyy mitään merkitystä tai todistusta.

Mies ja vaimo kumpikin pidättyy yllä mainituista synneistä ollakseen toisilleen uskolliset. Naimattoman henkilön tulee pidättyä, kunnes menee naimisiin. Tuo on itse asiassa suurta vapautta, tarkoituksellista naimattomuutta, seksuaalisen liiton korottamista kuvaksi Kristuksesta ja seurakunnasta jumalallisessa luomisjärjestyksessä. Jos ihminen haluaa elämänsä olevan Herran järjestämää, hän sisällyttää tuohon järjestykseen myös seksuaaliset halunsa ja seksin harjoittamisensa. Itsehillintä mahdollistaa sen, että ihmisen tarkoitus paljastuu, Hänen jumalallinen järjestyksensä koskien ihmisen elämää, koulutusta, työtä, ja ihmissuhteita tulemaan määritellyksi Hänessä.

Seurakunta on epäonnistunut siinä, ettei se ole opettanut miehen ja vaimon välisen seksin hengellistä ja mystistä merkitystä. Korkeintaan jokin seurakunta saattaa julistaa pidättymistä, mutta harvoin se opettaa syvällisempiä totuuksia verraten maailmaa ja sen vapaudeksi naamioituneita siteitä Kristuksessa oleviin vapauksiin.

Avioliiton rajojen puitteissa on suuri vapaus. Vapaus tuntea toinen ihminen tavalla, jolla ei voi kukaan muu maan päällä tätä tuntea – hengellisesti, tunteiden osalta, älyllisesti, fyysisesti – avioliiton rajojen puitteissa on suuri vapaus ja täyttymys.

Kun mies palvelee ja kunnioittaa vaimoaan niin kuin Kristus rakastaa seurakuntaa, sitten miehestä tulee Sananlaskujen 31 luvun naisen mies: "Hänen miehensä sydän häneen luottaa." (jae 11) Tuo suoja, tuo lepo, tuo turvallisuus, on suurta vapautta. Niin kuin kansakunta, jonka rajat ovat turvatut, noiden rajojen sisällä on rauha ja suoja. Jos rajoja, avioliiton tai kansakunnan, ei suojella, tuhoavia elementtejä pääsee sisälle ja lopulta tuo koti hajoaa.

On niin paljon enemmän kerrottavaa… päätämme ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn/LL

Sex, Sexuality, and Christians, 4 of 4
Seksi, seksuaalisuus ja kristityt, osa 4/4

Hei kaikki,

Tämän seksuaalista rakkautta ja evankeliumia käsittelevän sarjan lopussa meidän täytyy tajuta, että jos todella uskomme Kristukseen meissä, sitten se kuinka kohtelemme kehoamme ja kenen kanssa liitymme yhteen, on heijastus uskostamme.

Jos elämämme on se keino, jolla Kristus tuo valtakuntansa maan päälle, tuoden meidät ja ne, joiden kanssa olemme suhteissa Hänen jumalalliseen järjestykseensä, meidän täytyy sisällyttää seksi ja seksuaalisuus osaksi evankeliumin viestiä. Ei erillisenä. Ei näkyviltä piilotettuna, jolloin lapsillemme ei tule mitään opetusta ennen kuin he aloittavat ennen avioitumista annettavan avioliittoneuvonnan.

Kotiseurakunnassa, joka on ytimeltään perheen jatke, ja johon useat perheet kokoontuvat, lapset näkevät onnistuneita avioliittoja kaiken sen mallina, josta puhumme. He näkevät myös kompurointeja. Väittelyjä siitä, kuinka asiat ratkaistaan. Lapset oppivat sen, kuinka argumentoida, kuinka neuvotella, kuinka antaa anteeksi, kuinka olla jossakin konfliktissa se jalompi osapuoli.

Riippumatta pariskunnan iästä, iäkkäimmistä vastanaineisiin tai nuoriin pariskuntiin, lapset tajuavat, että on tämä seksi-niminen juttu, joka sitoo pariskunnat yhteen, he ovat uteliaita, koska eivät ole kokeneet sitä vielä. Siinä yhteydessä he tajuavat nähdessään äidin ja isän ja toisia äitejä ja isiä ja lapsia, että seksuaalisuus voi olla tervettä ja osa tasapainoista avioelämää. Naimattomia koskien he näkevät itsehillintää ja esimerkin, joka mukaan elää. Ja kaikki tuo on kietoutunut siihen, kuinka he ovat Kristuksessa. Perhedynamiikka, ml. seksuaalisuus, on osa kristillistä elämää.

Lyhyesti sanoen evankeliumi ja seksuaalisuus ovat osa suurempaa yhteisöä. Perustasolla sellaiset asiat kuin maanviljely, lemmikit ja kotieläimet, lisääntyminen ja kuolema, ovat kaikki osa tervettä asiayhteyttä, jossa ymmärtää seksuaalisuus ja evankeliumi. Ne eivät ole erillään, jopa lapset havaitsevat nämä terveiden aikuisten avioliittojen aineettomat elementit.

Roomalaisessa pakanamaailmassa orjien ja tavallisten ihmisten päätarkoitus oli lastenteko ja toisten seksuaalisten halujen palveleminen. Opetus uskollisuudesta ja siitä, että oli yhtä Kristuksen kanssa yksilöllisesti ja avioliitossa, oli vapauttavaa, mikä vetosi yhteiskunnan alempiin luokkiin, joita etuoikeutetut käyttivät.

Ehkäpä suurin yksittäinen elementti, joka asetti kristityt erilleen verrattuna roomalaiseen kulttuuriin, oli se, kuinka Jumala näki seksin. Roomalainen saattoi helposti selittää pois jälleen yhden jumalan nimeltä Jeesus, sillä heillä myös oli jumalia. He saattoivat selittää pois sen, kuinka näillä kristityillä ei ollut epäjumalankuvia kodeissaan, ja se oli heille hämmentävää, mutta heidän ajattelussaan oli kyse vain jälleen yhdestä uskonnosta.

Mutta sen opettaminen, että ihmiselämällä oli arvo, hänet oli luotu Jumalan kuvaksi, hänet oli luotu siinä tarkoituksessa, että hän on yhtä Hänen kanssaan Kristuksessa, ja sen tähden ihmisten pitäisi olla yhtä uskollisia avioliitossa kuin Kristus on meille, oli roomalaiselle mielelle ällistyttävää. Roomalaisessa kulttuurissa oli ennen kuulumatonta rajoittaa ja korottaa miehen ja vaimon välinen seksuaalinen liitto esimerkiksi mystisestä liitosta Jumalan kanssa sen sijaan, että se olisi pelkästään keino tehdä lapsia tai tyydyttää itsekkäitä haluja.

Elämällä oli nyt merkitys, tarkoitus, seksuaalinen liitto oli ilmeikäs kuva, jonka jokainen ihminen Rooman valtakunnassa ymmärsi, ja sen sanominen, että se oli kuva Kristuksesta ja seurakunnasta… niin vapauttavaa! Samalla tavoin kuin lasimaalaukset ikkunoissa keskiajan Euroopassa tehtiin kertomaan evankeliumikertomus, koska kaikki olivat lukutaidottomia, vuosisatoja aiemmin roomalaisessa kulttuurissa, joka piti seksiä keinona tyydyttää itsekkäät halut, opetus siitä, että uskollisuus avioliitossa ja seksuaalinen liitto puolisosi kanssa oli kuva Jeesuksesta ja Hänen morsiamestaan, kuvasi eloisasti tätä mystistä, taivaallista liittoa. Jopa lopussa, taivaallisen Jerusalemin kuvataan näyttävän siltä kuin 'sulhastaan varten koristettu morsian.' (Ilm. 21:2) – kuinka eloisa tuo kuva olikaan uskoville, NIIN roomalaisesta kulttuurista poikkeava.

Yksi Henki

Kun Paavali kertoi korinttilaisille 1. Kor. 6: 16-20:ssa, että heidän ei pitänyt käydä temppeliprostituoitujen luona, hän viittasi kaikkeen siihen, mistä puhumme: " Vai ettekö tiedä, että joka yhtyy porttoon, tulee yhdeksi ruumiiksi hänen kanssaan? Onhan sanottu: "Ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi". Mutta joka yhtyy Herraan, on yksi henki hänen kanssaan. Paetkaa haureutta. Sillä te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne..."

Meidän maailmassamme kysytään kysymystä: olenko mies vai olenko nainen? Mutta evankeliumi on: kuinka meidän on määrä olla mies ja nainen? Avioliiton täytyy olla täydentävää, koska vain miehet-naiset 'sopivat yhteen' tai täydentävät toisiaan kaiken luomisen jumalallisessa järjestyksessä. "Mieheksi ja naiseksi Hän heidät loi" on se perustus, jolle ymmärryksemme seksuaalisuudesta luomisen jumalallisessa järjestyksessä rakentuu. Kun antropologit ja arkeologit löytävät muinaisia ihmisten luurankoja, tapa, jolla he identifioivat, onko kyse miehestä vai naisesta, on lantion muoto. Naisten lantio on syntymästä lähtien leveämpi kuin miesten, mikä mahdollistaa heille synnyttämisen. Loput ovat tunne-elämän ja mielen kysymyksiä liittyen siihen, kuka identifioituu keneksikin.

Jäljitä ajatuksenjuoksu...

Kun joku uskoo evoluutioon, hän uskoo, että on satunnaisesta luonnon tapahtumasta. Jos tuota seuraa loogiseen päätökseensä asti, se merkitsee, että hänen ainoa tarkoituksensa elämässä on se, minkä hän itselleen antaa. Moraali ja etiikka, oikea ja väärä, on sitä mitä he sitten sanovatkin sen olevan, koska kaikki on yhtä suurta sattumaa. Ei tarkoitusta, ei syytä elää.

Evankeliumi esittää totuuden – olemme ainutlaatuinen luomus, joka on luotu tarkoituksella ja rakastava Taivaallinen Isä, on Poikansa kanssa valmistanut meille kodin. Olemme ikuisia olentoja ollen hengen olentoja, ja olemme jo ikuisuudessa.

Joten seuraa tätä ajatuksenjuoksua....

Jos joku kieltää sen totuuden, että Jumala loi miehen ja naisen, ja että avioliitto miehen ja naisen välillä on korkein ilmaus ja kuva Jumalan liitosta ihmisen kanssa Jeesuksen Kristuksen välityksellä, hän alkaa ajatella muita asioita.

Homoavioliitto hyväksytään esimerkiksi, koska kun torjut sen, mitä Jumala sanoo, seksuaalisuus alennetaan sen kaikkein perustavimpaan muotoon sellaiseksi asiaksi, joka on vain itsekästä täyttymystä ja itsensä ilmaisemista varten sen sijaan, että kyse olisi lisääntymisestä ja kuvasta Kristuksesta ja Hänen morsiamestaan. Se tarkoittaa, että hämmennys vallitsee maailmassa mitä tulee ihmisen seksuaalisuuden tarkoitukseen, ja kun tuo uskotaan, ihminen ajattelee olevansa lihakimpale, jota toiset käyttävät ja käyttävät hyväksi, mikä jättää heidät etsimään korkeampaa tarkoitusta, tyhjinä ja tuntien sisällään olevansa likaisia.

Tämän vuoksi evankeliumi ja seksuaalisuus täytyy esittää yhdessä, toinen toisen osana. Tämä on evankeliumikirjeen asia yhteys korinttilaisille, roomalaisille, efesolaisille, galatalaisille – ihmisen seksuaalisuus ja sen asianmukainen asiayhteys mainitaan kaikkialla. Liitto Kristuksen ja seurakunnan välillä nähdään miehen ja vaimon seksuaalisessa liitossa.

Room. 1: 18-32:ssä hän kertoo ihmisistä, jotka torjuvat Jumalan, tulevan luovutetuksi väärälle ajattelulle, jopa seksuaaliselle vääristymälle, koska 'he eivät halunneet säilyttää Jumalaa tietämyksessään' (suomennos tässä). Vastakohta on totta – jos he haluaisivat tuntea Jumalan, he ymmärtäisivät seksuaalisuuden ja moraalin siten, kuin ne Hän määrittelee, ja he kaivautuisivat pois väärästä ajattelusta ja elämäntyylistä.

Korinttilaisille ja roomalaisille puhuttiin seksuaalisuudesta ja epäjumalanpalvelusta ja temppelipalvelusta ja kerrottiin yksityiskohtaisesti eroavaisuus Kristuksen ja paikallisen kulttuurin välillä. Galatalaisille hän mainitsee lihan teot, jotka pitävät sisällään kirjon seksuaalisia syntejä. Juudan kirjeen jae neljä kehottaa olemaan kääntämättä Jumalan armoa irstaudeksi, 'kevytkenkäiseksi elämiseksi' seksuaalisesti, joka tuohon aikaan kuvasi kaiken tyyppistä seksuaalista toimintaa. Ihmisen seksuaalisuutta on kaikkialla Uuden testamentin kirjeissä.

Vanhemmat ovat avainasemassa olevia kasvattajia ja esimerkkejä

Kuinka monelle lapselle opetetaan, että heidän kehonsa on hyvä asia? Että heidän kehonsa on temppeli, jossa Jumala asuu? Että se mitä voisimme kutsua täydentäväksi avioliitoksi (miehet ja naiset sopivat yhteen luonnostaan) on perustavaa laatua oleva asia ja oikein, kuten luomakunnassa nähdään ja terve järki osoittaa. Jumala loi maskuliinisuuden ja feminiinisyyden, ja he tulevat yhdeksi lihaksi.

Kun yhteiskunta korottaa ja edistää itsen tarpeita yli toisten tarpeiden, seksuaalista hämmennystä tapahtuu. Ydinperheessä eläminen opettaa lapsille toisten tarpeita yli oman itsen. He näkevät äidin ja isän tekevän uhrauksia ja työskentelevän heidän puolestaan. He vuorostaan tekevät uhrauksia vanhempiensa ja sisarustensa puolesta ja kotiseurakunnassa – he auttavat täyttämään niiden ystävien tarpeet, joiden kanssa he ovat yhteydessä osana suurempaa uskon perhettä ja yhteisöä.

Kreikan sana seksuaaliselle rakkaudelle on eros

Eros ilman pidättyvyyttä, kun on keskittynyt itseen, tuottaa kipua, hämmennystä, elämiä jotka murenevat. Eros, silloin kun se on ymmärrettynä Kristuksessa, tuottaa vakaita perheitä, vauvoja, toimii hyvin uskonyhteisössä. Jo itse vanhurskauden käsite, heprean sana 'tsedakah', osoittaa, että koska olemme oikeassa asemassa Jumalan suhteen, Hänen rakkautensa virtaa kauttamme ulospäin maailmaamme, johon meidät on liitetty osana suurempaa luomakuntaa.

Kun mies tai nainen, lapsi tai teini, antaa Jumalan rakkauden sanella ja määritellä hänen ihmissuhteensa, hänen maailmansa asettuu jumalalliseen järjestykseen. Ja tämä maailma tarvitsee jumalallista järjestystä, eikö?

Toivottavasti tämä on ollut kiinnostavaa… uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,
John Fenn/LL